

Kovové povlaky na kovových podkladech

ELEKTROLYTICKY A CHEMICKY VYLOUČENÉ POVLAKY

Přehled metod pro zkoušení přilnavosti

ČSN ISO 2819

03 8165

Metallic coatings on metallic substrates. Electrodeposited and chemically deposited coatings. Review of methods available for testing adhesion

Revêtements métalliques sur bases métalliques. Dépôts électrolytiques et dépôts par voie chimique. Liste des différentes méthodes d'essai d'adhérence

Metallische Überzüge auf metallischen Werkstoffen. Galvanische und chemische Überzüge. Übersicht der Verfahren zur Prüfung der Haftfestigkeit

Tato norma obsahuje ISO 2819: 1980. Národní předmluva

Citované normy

ISO 1520 dosud nezavedena

ISO 2178 zavedena v ČSN ISO 2178 Nemagnetické povlaky na magnetických podkladech. Měření tloušťky povlaku. Magnetická metoda (03 8181)

Obdobné mezinárodní, regionální a zahraniční normy

BS 5411: Part 10: 1981 Methods of test for metallic and related coatings. Review of methods available for testing adhesion of electrodeposited and chemically deposited metallic coatings on metallic substrates (Metody zkoušení kovových a obdobných povlaků. Přehled metod pro zkoušení přilnavosti elektrolyticky a chemicky vyloučených kovových povlaků na kovových podkladech)

ÖNORM C 2526: 1990 Metallische Überzüge. Übersicht der Verfahren zur Prüfung der Haftfestigkeit (Kovové povlaky. Přehled metod pro zkoušení přilnavosti)

Nahrazení předchozích norem

Touto normou se nahrazuje ČSN 03 8165 z 22. 10. 1985 v celém rozsahu.

Změny proti předchozímu vydání

Norma je zcela přepracována v souladu se zavedením ISO 2819: 1980 do soustavy ČSN.

Vypracování normy

Zpracovatel: TechNorm, středisko technické normalizace Praha, IČO 41107829 Technická normalizační komise: TNK 32 Ochrana proti korozi Pracovník Českého normalizačního institutu: Ing. Milan Heřt

ČSN ISO 2819

KOVOVÉ POVLAKY NA KOVOVÝCH PODKLADECH.

ELEKTROLYTICKY

A CHEMICKY VYLOUČENÉ POVLAKY.

PŘEHLED METOD PRO ZKOUŠENÍ PŘILNAVOSTI

ISO 2819

Druhé vydání 1980-08-01

MDT 669. 058: 620. 179. 4

Deskriptory: metal coatings, electrodeposited coatings, chemical plating, tests, adhesion tests, adhesion, mechanical tests, quality control.

Předmluva

ISO (Mezinárodní organizace pro normalizaci) je celosvětovou federací národních normalizačních organizací (členů ISO). Na mezinárodních normách obvykle pracují technické komise ISO. Každý člen ISO, který se zajímá o předmět, pro který byla vytvořena technická komise, má právo být zastoupen v této technické komisi. Práce se zúčastňují i mezinárodní organizace, vládní i nevládní, s nimiž ISO navázala pracovní styk.

Návrhy mezinárodních norem přijaté technickými komisemi se rozesílají členům ke schválení před jejich přijetím Radou ISO za mezinárodní normy.

Mezinárodní norma ISO 2819 byla připravena technickou komisí ISO/TC 107 Kovové a jiné anorganické povlaky. Toto druhé vydání bylo předloženo přímo Radě ISO v souladu s článkem 5. 10. 1 Směrnic pro technickou práci ISO. Ruší a nahrazuje první vydání (tj. ISO 2819-1: 1973), které bylo schváleno členskými organizacemi těchto zemí:

Egypt, Francie, Indie, Irsko, Itálie, Izrael, Japonsko, Jihoafrická republika, Maďarsko, Německo, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Spojené království, SSSR, Švédsko, Švýcarsko, Thajsko, Turecko.

Nesouhlas s tímto dokumentem vyjádřila z technických důvodů členská organizace Nizozemska.

1 Předmět normy

Tato norma popisuje metody kontroly přilnavosti elektrolyticky a chemicky vyloučených povlaků. Omezuje se na kvalitativní zkoušky. Tabulka 2 ukazuje vhodnost jednotlivých zkoušek pro nejběžnější typy kovových povlaků. Většina popsaných zkoušek může způsobit zničení povlaku i zkoušeného výrobku, některé zkoušky však ničí pouze povlak. I když je přilnavost povlaku na výrobku nezničeném zkouškou shledána vyhovující, nedoporučuje se považovat tento výrobek za nepoškozený. Např.

zkouška leštěním (viz 2. 1) může způsobit, že výrobek se stane nepoužitelným, a zkouška tepelným rázem (viz 2. 12) může vyvolat nepříjemné metalurgické změny.

Tato norma nepopisuje určité zkoušky, které byly v různých obdobích vyvinuty pro kvantitativní měření přilnavosti kovového povlaku k podkladu, neboť takové zkoušky vyžadují speciální přístroje a značnou zručnost při jejich provedení, takže nejsou vhodné ke kontrole jakosti vyráběných součástí. Některé z těchto kvantitativních zkoušek však mohou být užitečné při výzkumných a vývojových pracích.

Pokud jsou v normách pro konkrétní povlaky obsaženy konkrétní metody zkoušení přilnavosti, doporučuje se použít raději tyto konkrétní metody, než metody uvedené v této normě. Použité metody mají být předem dohodnuty mezi dodavatelem a odběratelem.